N°. 3012.

DE TIJD.

NOORD-HOLLANDSCHE COURANT.

Dieu et mon Droit.

Dit blad verschijnt te AMSTERDAM, Dagelijks, behalve des Zondags. Het abonnement voor 3 maanden is ƒ 5,00; voor de buitensteden franko, p. p. ƒ 6,00.
Brieven, *Gelden*, enz. FRANKO te adresseeren aan „het Bureau van DE TIJD."

DINGSDAG 16 JULIJ.

Advertentiën van *Zes* regels en daar beneden worden tegen ƒ 1.00 geplaatst; meer dan *Zes* regels tegen 15 cents de regel. — Voor alle advertentiën wordt bovendien 35 cents zegelregt betaald. Voor grootte letters betaalt men naar de plaatsruimte meer.

AMSTERDAM, 15 Julij.

Een les in de geschiedenis.

Men beweert wel eens dat het tooneel een school der zeden is, of altans behoort te zijn. De praktijk spreekt zich niet ten gunste dezer theorie uit. Het tegendeel zelfs is in de meeste gevallen waar, doch de theorie heeft niets van haar populariteit verloren. Het is trouwens een der eigenaardigheden van onze eeuw theoriën te stellen zonder op de feiten acht te slaan, en, wat sterker is, ze te verdedigen met een ijver, die in gelijke mate aangroeit als de feiten, die ze logenstraffen, zich verveelvuldigen.

Doch wil men al in het tooneel een zedenschool zien, nog nooit was het, voor zoover wij weten, tot dusverre iemand ingevallen het tot een leerstoel voor de geschiedenis te maken. Verleden Donderdag echter heeft men daarvan een proeve gewaagd, die niet zeer gelukkig af is geloopen.

Hoewel wij in den regel ons niet ophouden met hetgeen in onze schouwburgen voorvalt, maken wij voor heden een uitzondering, om een oog te slaan op lessen in onze geschiedenis, verbonden met eene propaganda ten gunste van staatkundige gevoelens, welke vreemdelingen zich veroorloven in Nederland te geven.

Mevrouw Ristori, de gevierde Italiaansche kunstenaresse, trad als professor op. Na ongeveer in een twintigtal voorstellingen te Amsterdam opgetreden te zijn, besloot zij op een geheel eigenaardige wijs van het publiek te moeten afscheid nemen, dat haar zoo dikwijls bewonderd en met geestdrift toegejuicht had.

Reeds lang te voren verkondigde de pers, dat zij in Fransche verzen den toeschouwers haar dankbaarheid zou betuigen voor de herhaalde huldiging harer talenten, en zoo geschiedde het. Later vonden wij in de bladen het toepasselijk gedicht, dat zij ter dezer gelegenheid voordroeg, en door den Parijschen dichter Legouvé vervaardigd was, benevens een omstandig verhaal van alles wat op den feestavond voorviel. Hoe verbaasden ons die verzen! Eerstens wijl ze reeds vroeger, en wel bij een voorstelling te Parijs, gediend hadden, zooals ons bij de lezing dadelijk in het oog viel, en nu met eenige wijzigingen door Legouvé of een ander voor het Nederlandsche publiek pasklaar gemaakt waren. Tweedens omdat, hoe kort ze ook zijn, zij lessen bevatten in de vaderlandsche en algemeene geschiedenis, tegen welker juistheid een streng geschiedvorscher nog al het een en ander in te brengen zou hebben. Laat ons beginnen met ze hier mede te deelen:

„Pardonnez si ma voix rompt encor le silence
Sans avoir pour soutien la muse d'Alfieri!
De tant de sympathie et de tant d'indulgence
J'ai le cœur trop ému, trop plein, trop attendri....
Mon art ne suffit plus à ma reconnaissance,
Et Médée ne peut plus parler pour Ristori!...
A ses mille pensers, mon âme en vain résiste.
Tout ce qu'en moi réveille ou de grand ou de triste
Votre noble cité, je le veux exhaler!
Et le cœur de la femme a besoin de parler,
Pour tâcher d'acquitter la dette de l'artiste.

Mais quand par tant d'honneur vous me récompensez
Comment donc suis-je fière au lieu d'être confuse?....
Ne me détrompez pas si mon espoir m'abuse,
C'est elle, je le vois, je sens, qui vous applaudissez.
Oui! c'est à mon pays que ces fleurs sont offertes!
Grand peuple, il revois en lui tes jours passés,
Car tu sais nos douleurs pour les avoir souffertes,
Et tu connais nos fers pour les avoir brisés!

„Comme nous tu sentis ce désespoir immense
De voir dans ta cité les canons étrangers!
Comme nous tu te dis qu'un jour de délivrance
N'est pas payé trop cher par vingt ans de dangers. (1).
Comme nous il fallut que ta sainte furie
Le conquit pied à pied, le sol de la patrie.
Mais non, ton œuvre seule est œuvre de géant!
Car ce sol vénéré, cette terre promise,
Elle est deux fois à toi, tu l'as deux fois conquise
Et contre l'étranger et contre l'océan!

„Aussi, comme il me plait ton libre territoire!
J'y respire à plein cœur ton héroïque histoire!
Elle m'assure en tout, me console de tout!
Quand mon âme se brise au récit des batailles.
Qui de mon cher pays déchirent les entrailles
C'est ici que je dis, la victoire est au bout!
Oui! Oui! je le sens là! ton destin est l'image
Du sort de l'Italie [de Hemel beware er ons voor!], o vaillante cité;
Et si tu fus hier sa sœur en esclavage,
Elle sera demain ta sœur en liberté."

(1) *Quatre-vingt ans* behoorde er te staan, maar hoe zou de heer Legouvé het dan met de maat gemaakt hebben?

De voordragt van dit dichtstuk moet in de volle schouwburgzaal een geweldige geestdrift teweeg hebben gebragt. Men hoore slechts wat het *Handels- en Effektenblad* daarvan meldt:

„Toen zij had geëindigd, bewees het vochtige oog van den toehoorder, die in eerbiedige stilte had geluisterd naar de taal der muziek, welke niet alleen van hare lippen, maar uit het hart zelf tot het hart was gestroomd, dat de vaderlandslievende Italiaansche door hem, ja, dat zij door ieder begrepen en gevoeld was, zóó zelfs, dat het volle gemoed eerst na eenige oogenblikken in staat was zijne geestdrift en hulde op stormachtige wijze uit te storten, en der beroemde tooneelspeelster en edele patriotte onder een regen van bouquetten, waaronder een prijkte met volgens de Italiaansche driekleur gerangschikte bloemen, onder daverende toejuichingen en het uitsteken der handen een plegtig „vaarwel" en een hoopvol „tot wederzien" toe te roepen, dat door haar andermaal op diep gevoelige wijze werd beantwoord."

Misschien zouden ook wij, wanneer wij ons onder de toeschouwers hadden bevonden, in deze vervoering hebben gedeeld. Zij zou dan echter bij ons alleen teweeg zijn gebragt door die kostelijke gave der welsprekendheid, welke mevrouw Ristori in zulke hooge mate bezit, maar zeer zeker niet door deze gezwollen verzen. Wij vermoeden dat dit ook wel met het grootste deel der opgetogen hoorders het geval geweest zal zijn, en dat deze koud zouden zijn gebleven, als een gewoon sterveling hen daarop had vergast. Altans, nu wij de aangehaalde dichtregelen in koelen bloede nalezen, komt daar niets in voor wat ons tot verrukking stemt, en veel wat ons de schouders doet ophalen.

Nemen wij het tweede koeplet. Mevrouw Ristori zegt daar dat de toejuichingen en de bloemen haar aangeboden, minder haar zelve dan haar land gelden. *C'est à mon pays que ces fleurs sont offertes.* Groote vergissing mevrouw. Het publiek, daar voor u, huldigde uw genie, niet uw natie. Ware het laatste het geval, het zou uw komst niet hebben behoeven af te wachten. De Hoofdstad herbergt honderde orgeldraaijers en schoorsteenvegers, en toch aan geen van hen is tot dus verre, wegens hun Italiaansch bloed, de minste eerbewijzing van de kalme Hollanders ten deel gevallen. Vele Italiaansche familiën, onder ons wonende, zijn geacht en geëerd, maar om haar persoonlijke eigenschappen, niet om haar vroegere nationaliteit. Daarenboven, zoo *votre pays* in het streven, dat gij verheerlijkt, voortgaat, zoudt gij bij uwe terugkomst waarschijnlijk de schouwburgzaal aanmerkelijk minder gevuld zien dan thans. Het waren meest allen schuldeischers van Oostenrijk, die „den regen van bouquetten" boven uw hoofd uitstortten, en zoo inderdaad *la victoire est au bout* van hetgeen men in Italië tracht te bereiken, dan zal menigeen van hen niet meer in staat zijn vijf gulden te betalen voor een plaats in den schouwburg als mevrouw Ristori speelt. Daarom gelooven wij op goede gronden te mogen betwijfelen, of dat publiek inderdaad bedoelde in u de oorlogzuchtige wenschen van uw natie te vereeren. Gij vergeet dat de Duitsche troepen in het Venetiaansche met de guldens betaald worden, die door uw hoorders verschaft zijn.

Zoo de tegenwoordige toestand geheel onjuist in dit vers gewaardeerd is, nog veel meer wordt er de geschiedenis van het verleden in miskend. *Comme nous il fallut que ta sainte furie* (1) *le conquit pied à pied, le sol de la patrie*. Het is waar, dit hebben wij gedaan, en het duurde tachtig jaar, maar niet *comme vous*, daar vergist gij u weder. Onze bevrijding is ons eigen werk geweest, niet het voortbrengsel eener zelfzuchtige buitenlandsche staatkunde. De heer Legouvé is wel galant met u deze woorden in den mond te leggen, want het zijn zijne landgenooten die het werk verrigt hebben, en zich dan ook voor hun moeite lieten betalen door een stuk van *le sol de la patrie*. Wat zou er van Italië teregt gekomen zijn, wanneer geen Zouaven de Kroaten een eindweegs terug gedrongen hadden, en wat zal er van worden als eenmaal de Fransche adelaars oost- of noordwaarts in plaats van naar het zuiden hun vlugt nemen! Wij vreezen dat dan *le sol de la patrie*, gelijk vroegere eeuwen het zoo menigmaal zagen gebeuren, niet *pied à pied*, maar eensklaps door den eenen of anderen vreemdeling hernomen zal worden, die zich daarvan door de *sainte furie* der Italianen wel niet zal laten afhouden.

(1) *Sainte furie. Deux mots qui jurent de se trouver ensemble*, zou een Fransche criticus zeggen.

De vaderlandsche, zoowel als de Italiaansche geschiedenis lijden beide schade bij deze inkleeding. De eerste geeft ook Amsterdam er niet het minste regt op om, met betrekking tot den vrijheidsoorlog tegen Spanje, te worden aangesproken als: *ô vaillante cité!* Amsterdam toch heeft, zoolang het eenigzins mogelijk was, de Spaansche zijde gehouden. Doch wat zal men zeggen? Het gedicht moest, welstaanshalve met *liberté* eindigen, en Legouvé had een woord noodig, dat daarop rijmde.

Mevrouw Ristori werd op tweeërlei wijze bedankt voor haar geschiedkundige lessen. Een onzer liedertafels, *Amstels Mannenkoor*, welks leden op de voorste rijen van het Parterre hadden plaats genomen, zong ter harer eer eenige liederen. Daarna betrad de heer A. van der Sprong, behanger en rederijker, het tooneel om een gedicht van den heer Hofdijk voor te dragen. Het heeft niet bevallen. Hoewel het een waagstuk was om na de geniale treurspelspeelster het woord op te nemen, moet, volgens hetgeen een naauwlettend hoorder ons verzekerde, de dichter hier zoowel schuld aan hebben als de spreker. Hofdijk staat ontegenzeggelijk verre boven Legouvé, maar zijn vrije muze draagt met weerzin het juk der gelegenheidsverzen. Bij een vorige gelegenheid is dit niet minder duidelijk gebleken dan nu. De bladen handelen, naar hetgeen wij over den inhoud vernomen hebben, verstandig met er slechts het laatste gedeelte van mede te deelen.

Hadde de bezieling, die zoo dikwijls de zangen van Hofdijk doorgloeit, ook nu, haar vuur doen gevoelen, wat had de dichter een fiere taal kunnen spreken! Hoe zou hij in levendige kleuren het lot onzer kleine republiek hebben kunnen schilderen, toen de oorlog geëindigd, en door den Koning van Spanje haar onafhankelijkheid erkend was. Dan hadde hij kunnen herinneren hoe het volk van de verschillende gewesten, welke het bondgenootschap der vereenigde Nederlanden vormden, niet met geweldige en bloedige verkrachting van regt, rede en natuur, er ijlings naar streefde ze allen in een gedrogtelijke eenheid op te lossen, maar het aan de stille werking der eeuwen overliet om die welligt later uit de verscheidenheid te doen ontstaan. Dan hadde hij..... doch neen, de genomen proeve was meer dan voldoende om duidelijk aan te toonen dat elke poging om van het tooneel een leerstoel voor geschiedenis en politiek te maken, mislukken moet. De hartstogtelijke geestdrift zal er altijd gretiger ooren vinden dan de kalme taal van het gezond verstand.

Ter dezer gelegenheid willen wij echter eene aanmerking niet terug houden. De Italiaansche kunstenaars schijnen het als een regt te beschouwen, om onzent in het openbaar allerlei persoonlijke denkbeelden te prediken, die gelukkig noch door onze geschiedenis, noch door onzen tegenwoordigen toestand op ons vaderland van toepassing zijn. In het voorjaar heeft het Italiaansch opera-gezelschap zich niet ontzien in dien zelfden schouwburg, en wel in het bijzijn van den Koning, een revolutionnair lied ter verheerlijking der Italianen te zingen. Nu vindt weder mevrouw Ristori goed om — al is het dan ook in welvoegelijker taal — de Nederlanders aan te zeggen dat zij, krachtens hun geschiedenis, sympathie moeten voeden voor de Italiaansche woelingen, die hen ruïneren. Het komt ons voor dat de

groote Schouwburg, die van wege het Hof, de Stad en de Provincie ruime subsidiën ontvangt, door de bevoegde Autoriteiten niet behoorde beschikbaar te worden gesteld voor politieke en historische lessen van vreemdelingen, die stoutweg, op eigen gezag, het publiek opdringen dat de hulde aan hun talenten gebragt, eigenlijk beduidt: ingenomenheid met de Italiaansche omwentelingen.

Uit het plan van koncessie van den heer Montauban voor den aanleg van spoorwegen blijkt, dat het kapitaal zal zijn ƒ92,740,000; hij vraagt ƒ20,608,600 subsidie in 84 termijnen, de bouw door den staat van de bruggen of waarborg van 4½ pCt. intrest van een deel der benoodigde gelden, namelijk ƒ 37,096,000 gedurende 30 jaren.

Aanstaanden Woensdag, 18 Julij, heeft er eene zonsverduistering plaats, welke bij ons zal aanvangen 's namiddags ten 2 ure 6 minuten en eindigen ten 4 ure 16 minuten. Ten 3 ure 11 minuten zal ruim drie vierde gedeelte van de middellijn der zon aan de zuidzijde verduisterd zijn.

Wij vernemen uit eene geloofwaardige bron, dat de heer Stieltjes, voor zijne kommissie en zending naar Oost-Indië ontvangen zal eene som van ƒ15,000 voor uitrusting en den overtogt, en gedurende zijn verblijf in Indië een maandelijksch inkomen van ƒ12,50 hetwelk begint met den dag der inscheping of het vertrek uit het vaderland. (*H.*)

Op den 13n Julij, des avonds ten half elf ure, is men er in geslaagd den Zandvoortschen telegraafkabel te herstellen en seinde men weder langs drie van de daarin voorhanden draden. De vierde draad bleef nog buiten dienst, uithoofde van een gebrek, dat daarin ergens schijnt te bestaan, doch reeds vóór het geheel afbreken van den kabel was waargenomen. (*Staats-Courant.*)

Het heeft Z. M. den Koning behaagd bij besluit van den 92 Junij jl. nº. 69 den verdienstelijken hoofdofficier Smits luit.-kolonel bij het Indische leger, die zich thans alhier bevindt, wegens zijnen betoonden moed bij gelegenheid der eerste expeditie naar Boni, dezen officier te vereeren met eene eeresabel. Dit wapen is zeer prachtig, het gevest is zwaar in het vuur verguld; op hetzelve prijkt de koningskroon van zilver, omgeven met laurwertakken, het lemmet is gedamasceerd met goud; daarop zijn de woorden gegrift: *Koninklijke eerblijk voor betoonde dapperheid.* Deze prachtsabel bevindt zich in eene mahoniehouten kist. Gisteren mogt de luit.-kol. Smits dien door tusschenkomst van het departement van Koloniën ontvangen. Er is bepaald dat hij dit wapen bij alle diensten moet dragen. Dit blijk van onderscheiding zal dezen officier op nieuw doen blijken hoezeer zijne groote diensten op prijs gesteld worden, en moge het ook anderen tot spoorslag strekken.

De minister van Staat en van Financiën maakt bekend dat bij hem zijn ontvangen twee coupons, te zamen groot ƒ2.47, door een onbekende, onder het postmerk 's Hertogenbosch van 11 dezer, tot voldoening van aan den lande verschuldigd successieregt ingezonden.

Gisteren avond is in het Binnen-Gasthuis gebragt het lijk van eene onbekende vrouw, die uit de Prinsengracht bij de Prinsenstraat was opgehaald.

Z. M. heeft benoemd tot burg. der gem. Nieuwerkerk (prov. Zeeland) F. Bouman; alsmede aan M. V. J. Krämer, notaris te Zwolle, en H. G. P. van der Biesen, notaris te Almelo, vergund om onderling van standplaats te verwisselen, en zulks met ingang van 1 Augustus aanstaande.

ROTTERDAM, 15 Julij. Door de te Rotterdam gevestigde Kamer van Koophandel is een adres gezonden aan de Tweede Kamer der Staten-Generaal, waarin zij ernstig verzoekt dat geene wet worde goedgekeurd, waarbij voor de lijn van Rotterdam-Breda de brug over den Moerdijk niet onder de berekende onkosten zal zijn opgenomen.

UTRECHT, 12 Julij. De gemeenteraad alhier heeft in zijne op heden gehouden vergadering zich vereenigd met het voorstel der kommissie voor de spoorwegen en het door haar ontworpen adres aan de Tweede Kamer aangenomen, waarbij vertogen worden ingediend tegen het regeringsplan waarbij Maarsbergen als uitgangspunt voor de verbinding der noorder- en zuiderlijnen is aangenomen en verzocht wordt het voorstel in dier voege te wijzigen, dat Utrecht als uitgangspunt worde aangewezen.

BOXMEER, 10 Julij. Gisteren avond had er ten huize van den heer L. Robbe, direkteur van het Paedagogium, een feest plaats, dat tot bewijs strekt der innige vriendschap, die hem aan zijne leerlingen verbindt. De heer L. Robbe vierde zijn naamfeest op de hier gebruikelijke wijze. Uit dankbaarheid gaven nu de jonge heeren van het Paedagogium ter eere van hunnen direkteur eene soiree met muziek en zang, die zeer genoegelijk afliep.

HOORN, 14 Julij. Hoogste graanprijzen. Rogge ƒ8; Gerst ƒ7.75; Haver ƒ5.75; Bruine boonen ƒ16. 2350 Kop Boter per Ned. ℔ ƒ1.18. 20 Kippen a ƒ0.35 tot ƒ0.70 per stuk; 19,500 Kipeijeren a ƒ2.50 per 100 stuks. 10 Eenden a ƒ0.30 tot ƒ0.60 per stuk; 17,000 Eendeijeren a ƒ3 per 100 stuks.

LEIDEN, 13 en 14 Julij. Boter: 1ste kwal. ƒ1.15 a ƒ1.30 a 2de kwal. ƒ0.90 a ƒ1.12½ per Ned. ℔.

DELFT, 14 Julij. Ter markt alhier zijn verkocht 89 stapels Kaas, wegende 26,039 Ned. ℔. De prijzen waren ƒ20 a ƒ26.

LEEUWARDEN, 13 Julij. Ter veemarkt van heden zijn aangevoerd 805 koeijen, 1249 schapen, 615 varkens, en 16 paarden. De prijzen waren willig. Vette koeijen zijn gedaan a ƒ220, melke dito a ƒ185, vare dito a ƒ145, kalfs dito a ƒ190, ossen a ƒ155, vette kalveren a ƒ44, dito varkens a ƒ36, dito biggen a ƒ28, dito schapen a ƒ40, en paarden ƒ245.

BATAVIA 23 Mei. In den morgen van den 12 Mei is Z. Exc. de gouverneur generaal en gevolg van Batavia naar Buitenzorg vertrokken.

— In de maand April jl. is de rust op Sumatra's westkust ongestoord gebleven. Slechts het zuidelijke gedeelte van het eiland Nias blijft voortdurend in eenen staat van onrust en spanning verkeeren, ten gevolge van de vijandelijke houding der Kampong Botohosi.

Nadat op den 10 April jl. eene nachtelijke patrouille naar Tambaga geene vijandelijke ontmoeting had gehad, is in den nacht van den 11 op den 12 April weder eene patrouille, sterk 68 bajonetten, onder aanvoering van den 2en luitenant Perne, derwaart vertrokken. Nabij de Kampong Telok Wangkang, op een klein ladangveld aangekomen zijnde, werd de patrouille van drie kanten door geweervuur bestookt, waardoor echter niemand gekwetst werd. De huizen van deze kampong werden alle in de asch gelegd.

Den 13 April werd de togt naar Telaga voortgezet. Op verschillende plaatsen werd de patrouille bestookt, waardoor twee Europesche flankeurs gewond werden. Ongeveer een uur van Telaga ontmoette de kolonne Kiai Amidin, hoofd van Batoe Tonboe en den loerah van Tabanio, benevens een vijftigtal volgelingen, die den togt wilden mede maken om den vijand te helpen verdrijven. Te Telaga aangekomen, vielen er bij het maken van eene verkenning, in de nabijheid dezer kampong, eenige schoten uit een nabij gelegen boschje, doch bij het doorzoeken van dat boschje werd geen spoor van den vijand meer gevonden.

Den 14 April jl. werd de marsch langs de padivelden van Sibahor naar Mariahan vervolgd, en de kolonne steeds door geweervuur uit de aan de padivelden grenzende boschjes beschoten. Te Mariahan werd gebivouakeerd en den 15 April de terugtogt naar Pleiari aangekomen. Op een open veld gekomen, werd uit een nabij gelegen boschje weder op de kolonne geschoten, waardoor twee Europesche flankeurs gewond werden. Het gelukte aan de kolonne echter den vijand onmiddelijk op de vlugt te drijven.

De kampongs Bonoa Tengah en Priangan, die zich niet aan de muitelingen wilden aansluiten, zijn den 13 April jl. in onderwerping gekomen en hebben de meest mogelijke hulp beloofd om de muitelingen te verjagen.

Den 17 April jl. heeft de majoor Koch met eene kolonne, sterk 300 bajonetten en voorzien van 2 veldstukken en 1 mortier met bediening, 10 sapeurs, benevens de noodige ambulance en vivres zich te Bandjermasin ingescheept aan boord van Zr. Ms. stoomschip *Suriname* en de gouvernements stoomer *Bennet*, ten einde zich naar de Moeara Sangir te begeven, aldaar te debarkeren en voorts langs de Batang Bajarangan in eene oostelijke rigting tot ongeveer Pantei Ambawang te marcheren, alwaar een geschikt punt moet worden gezocht tot het oprigten van eene versterking voor ongeveer 100 man. Daarna zal de togt worden voortgezet naar Barabai, alwaar eveneens eene dergelijke versterking zal moeten worden opgerigt. Gedurende de oprigting dezer versterkingen zullen er in de omstreken daarvan de noodige patrouilles worden uitgezonden om die van muitelingen te zuiveren, terwijl de kommandanten te Amawang en Amonthaij gelijktijdig den 22 en 27 April jl. eene voorwaartsche beweging naar Alai zou worden gemaakt, ten einde de vijanden tusschen twee vuren te sluiten.

Volgens een telegrafisch berigt, via Samarang van 1 Mei jl., is de kolonne onder den majoor Koch tot Barababei doorgedrongen, welke plaats een half uur te voren door pangeran Hidajat, op het vernemen van de nadering onzer troepen, verlaten was; zijn aanhang moet voor een gedeelte in eene noordelijke en voor een ander gedeelte in eene zuidelijke rigting zijn gevlugt. De laatste rigting voert naar Amonthaij en vermits uit die plaats den 30 April of den 1 Mei eene beweging in die rigting van de kolonne van den majoor Koch zou worden ondernomen, mag gehoopt worden, dat zulks tot eene ontmoeting met de vlugtelingen leiden zal.

Bij welk gedeelte van zijnen aanhang Hidajat zich bevindt, is niet bekend.

Per telegraaf wordt nog van Soerabaya, dd. 11 Mei jl. gemeld, dat kapitein Schiff met het grootste gedeelte der bezetting van Amawang naar Alai opgerukt en aldaar met den vijand is slaags geraakt, die na een vrij hevig gevecht, waarbij de 1e luitenant van Dam van IJsselt sneuvelde, op de vlugt is gejaagd. Naar Amawang, waarop de kapitein Schiff terug trok, is per stoomschip *Admiraal van Kinsbergen* eene versterking, onder den kapitein Riesz, van de hoofdplaats Bandjermasin, gezonden.

De telegraaf meldde gisteren het volgende:

ROME, 15 Julij. In een geheim konsistorie, den 13n alhier gehouden, heeft de Paus eene allokutie uitgevaardigd tegen de arrestatie en veroordeeling van priesters in de Romagna en de hertogdommen, en tegen de verdere mishandelingen, waaraan deze geestelijken hebben blootgestaan.

TURIJN, 15 Julij. Berigten van Genua van gisteren melden dat eene depêche van Cagliari ontvangen is, welke het berigt bevestigt, dat andermaal twee Napolitaansche schepen zich onder bevel van Garibaldi gesteld hebben.

— Het vertrek van het Napolitaansche gezantschap naar Turijn is uitgesteld.

De telegraaf meldt heden het volgende:

MARSEILLE, 15 Julij. Markies la Greca, lid van het Napolitaansch kabinet, is zoo even aan boord van een stoomkorvet hier aangekomen en begeeft zich naar Parijs, alwaar hij voor Koning Frans II eene bijzondere zending te vervullen heeft. Eergisteren was Napels rustig.

LONDEN, 16 Julij. De *Times* meldt uit Napels van eergisteren, dat onverwijld een krachtig ministerie zal worden gevormd, dat het konstitutionnele stelsel op een veel uitgebreider schaal in toepassing zal brengen.

TURIJN, 15 Julij. Palermo, 12 Julij. — Heden zijn twee Napolitaansche schepen tot Garibaldi overgegaan, nl. de stoomtransportschepen *Elba* en *Duca Calabria*, beide in de koopvaardij gebezigd. — De heeren La Loggia, Laporta en Orsini zijn ministers gebleven. De toestand van Sicilië is geruststellend.

GENUA, 16 Julij. De prins van Carignan is te Florence aangekomen.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

FRANKRIJK.

PARIJS, 14 Julij. De heer Tanay de Nerly, agent van den groothertog van Toskane, is weder te dezer stede, en heeft veelvuldige konferentiën met graaf Walewski; ook bezoekt hij nu en dan den heer de Thouvenel. Van zijne verrigtingen zend hij geregeld verslag aan den groothertog.

— De *Monde* bespreekt den toestand van Napels en betreurt het, dat de koning er verdwenen is om plaats te maken voor de Grondwet. Frans II bestaat nog in naam maar regeert eigenlijk niet meer. Hij heeft het regt revolutionnair te zijn, geweldmakers en oproerlingen genade te schenken; maar de koningin-moeder en zijne getrouwste dienaren moet hij verbannen. Garibaldi bedreigt en Cavour vernedert hem. Volgens Italiaansche en Fransche bladen stelt de ministers, als voorloopige bepalingen om over een bond tusschen Napels en Piëmont te onderhandelen: 1°. Dat Sicilië vrijheid hebbe zich een Regering te kiezen; 2° dat Napels tegenover Rome en Weenen dezelfde staatkunde volge als Piëmont." Indien Frans II hierin toestemt wordt hij den gehoorzamen wilsvolbrenger van Cavour.

De *Monde* beschouwt daarop welke schoone uitkomsten de grondwettige regeringen in Frankrijk hadden: zij bragten Lodewijk XVI op het schavot; Karel X en Lodewijk Filips in ballingschap. Om zulk een koningschap staande te houden, zou het volk bestanddeelen in zich moeten hebben, welke het Engelsche bezit. In Napels bestaat nog eene zekere aristokratie, welke in Frankrijk verdwenen is, doch, even als de Fransche van vóór 1789, allerlei valsche denkbeelden en droomerijen voedt, welke iedere Regering onmogelijk maken.

De konstitutionnele regering, zoo gaat het blad voort, is echter den Koning door de omstandigheden er opgedrongen dan door hem aangenomen en erkend. Zij begint dus met de vernedering van het koningschap en heeft bijgevolg geen vasten grondslag, wil zij alleen kan steunen op een algemeen erkend gezag. Dat zijn oorzaken tot verval, welke beletten om er veel voor de toekomst van te hopen. Indien Frans II niet valt zal dat door hulp van buiten zijn. Op het standpunt, dat hij thans inneemt is hij niet magtig genoeg meer om uit zich-zelven te weerstaan aan al de bestanddeelen voor regeringloosheid, welke Italië bevat.

— De *Constitutionnel* bevat een artikel, dat protesteert tegen de beweringen, welke omtrent de bedoelingen van des Keizers politiek in omloop zijn, vooral wat betreft de inlijving der Rijn-provinciën, het traktaat met Denemarken, de aanhechting van Belgie, enz. De schrijver wijt die geruchten aan de „oude partijen," zonder echter te gewagen van de *Strassburger Correspondent*, de *Espérance*, de *Propagateur* of de brochures van den heer About, die zeker niet kunnen verdacht worden het keizerrijk vijandig te zijn. Hij noemt die beweringen nietige verzinsels.

— Volgens het *Journal des Debats* wordt het dagelijks minder waarschijnlijk, dat eene konferentie zal bijeenkomen om den toestand te regelen van het geneutraliseerde Savooische grondgebied. In dat blad wordt de aandacht gevestigd op vele Duitsche dagbladen, die meer en meer tot de overtuiging schijnen te komen, dat eene aansluiting zal plaats hebben tusschen Pruissen en Oostenrijk en thans reeds eene toenadering meenen te bespeuren tusschen de laatstgemelde mogendheid en Rusland. Het blad acht zich verpligt aan te merken, dat wel denkelijk de genoemde Duitsche dagbladen morgen juist het tegenovergestelde zullen verkondigen.

— Na al hetgeen er reeds geschreven is voor en tegen de mogelijkheid van een bezoek van den Prins-Regent van Pruissen in het kamp te Chalons, gelooft men thans met zekerheid te kunnen mededeelen, dat zijne komst nog wel niet bepaald, maar toch hoogst waarschijnlijk is.

— De *Ami de la Religion* meldt dat van de 120 jezuïeten, die uit Palermo verdreven en te Rome gekomen zijn, 100 naar Duitschland gezonden worden.

— De staatsraad houdt zich bezig met een plan, volgens hetwelk de cellulaire gevangenissen zouden opgeheven worden. De tot een jaar gevangenisstraf veroordeelden zouden voortaan hun straftijd in de departementale gevangenis ondergaan, die van 2 tot 5 jaren naar Algerië gezonden, en eindelijk de voor langer dan 5 jaren veroordeelden naar Nieuw Kaledonië getransporteerd worden.

— De *Patrie* meldt, dat het berigt nopens eene vermindering van de Fransche bezettings-troepen te Rome, onjuist is. Generaal Goyon is niet teruggeroepen; hij komt slechts met tijdelijk verlof naar Frankrijk.

— De *Patrie* meldt, dat de jongste berigten uit China den toestand van dat rijk als zeer ernstig schetsen. Te Pekin was een wijd uitgestrekte zamenzwering tegen den Keizer ontdekt. Eene magtige partij, welke te Nanking bij de opstandelingen vertakkingen heeft, wil de tegenwoordige dynastie van den troon stooten. Ten gevolge van deze ontdekking zijn in de Chinesche hoofdstad vele arrestatiën [illegible]

ENGELAND.

LONDEN, 14 Julij. De *Daily News* behelst een schrijven van een reiziger, wegens den toestand in Syrië. „De Christenen in Zaleh, zegt hij, hebben zich steeds beroemd geen Turksche overheden onder of bij zich te dulden. Tijdens mijn verblijf aldaar werden drie moorden op klaar lichten dag gepleegd en, bleven zij als gewoonlijk, ongestraft. De *Times* beweert dat de Druzen de Christenen haten, maar 't is zonderling dat een Protestant in den Libanon slechts bij de Druzen zijn verblijf kan houden, daar hij van de andere Christenen bitterlijk vervolgd wordt. De oorzaak van de gewelddadigheden is geen geheim, zoo als algemeen geloofd wordt. De eigenlijke oorzaak was de vermoording van een monnik te Deir-el-Kamar. De Christenen beschuldigden, zonder eenige reden, een Druzischen scheik en begonnen met eenige Druzen te vermoorden, waarop reprezailles volgden. 't Is wijders bekend dat de Maronieten sinds twee of drie jaren, door Fransche agenten bewerkt, zich van wapens hebben voorzien. De oorlog in den Libanon is geen [illegible]oorlog, noch een aanval tegen de Christenen, omdat zij Christenen zijn, maar een veete tusschen twee half wilde volken, [illegible] welke de overwinnaar als een tijger handelt. De Maronieten zouden, hadden zij verwonnen, hun zegepraal even als de Druzen gevierd hebben. De Christenen in den Libanon behooren niet tot een ras, dat edelmoedig jegens den verwonnen vijand is." Men bedenke hierbij dat de Engelsche staatkunde de Fransche of Russische tusschenkomst in Turkije met tegenzin ziet.

— Naar men [illegible] in onze hofkringen gezegd wordt, schijnen lord en lady Palmerston zich tegenwoordig openlijk in een zeer vijandigen geest tegen Frankrijk uit te laten. In de partikuliere konversatie maken zij steeds allerlei hatelijke aanmerkingen op de inlijving van Savoye en Nizza, terwijl zij beweren, dat zij vandaar telkens brieven ontvangen, waarin alles behalve tevredenheid over de inlijving wordt uitgedrukt.

— In de zitting van het Lagerhuis dd. 12 dezer hield de heer Kinglake een rede, waarin het grootste wantrouwen tegen de buitenl. politiek van den Keizer der Franschen doorstraalt. Hij stelt Viktor Emmanuel als Napoleons werktuig voor en zegt onder anderen: „'t Is duidelijk, dat Sardinie in de mogelijkheid is om met zijne troepen aan den Mincio zoodanige bewegingen uit te voeren, dat zij op gebeurtenissen aan den Rijn van invloed moeten zijn. 't Is mij toevallig bekend geworden dat graaf Cavour verledene maand zulk een politiek in den zin had. Hij zeide destijds dat Sardinië naar het bezit van Venetië streefde, doch dat zijn eerste pligt was, aan den Mincio een hinderpaal te zijn, terwijl de Keizer aan den Rijn werkzaam was. Die politiek, waaraan de koning van Sardinië zich heeft overgeleverd, is ook aan andere mogendheden voorgesteld.

„'t Is een bekend feit dat de Fransche Regering sedert 1857 den prins van Pruissen tot het denkbeeld heeft trachten over te halen om aan Frankrijk de Rijnprovinciën af te staan en tot vergoeding daarvoor eenigen kleine Duitsche staten te ontvangen. Dat doel, naar ik meen, hoopte de Keizer te bereiken, toen hij zich onlangs naar Baden-Baden begaf; doch daar ontmoette hij onverwinbare bezwaren. Het was den prins-regent van Pruissen voorwaar onmogelijk geweest anders te handelen, dan hem zijn eergevoel op dat tijdstip ingaf. Want hem was een daadzaak bekend, welke ik aan het 't Huis zal mededeelen, 'tgeen ik met volkomen zekerheid nopens hare juistheid doen kan.

„Nu beweer ik — en 't is van groot gewigt voor de zulken die steeds in den waan zijn dat de Keizer der Franschen de trouwe voorvechter van Italië is — dat hij zich bij de tweede zamenkomst te Villafranca verbond aan Keizer Frans Jozef Lombardije weder te geven, op voorwaarde dat Oostenrijk Napoleons eventuele operatiën aan den Rijn, rustig liet begaan. Ik herhaal, dat de Prins-regent daarmede bekend was, en 't is niet te verwonderen dat hij het voorstel met dezelfde eerlijkheid afwees als die waarmede Keizer Frans Jozef ze beantwoordde. Dat antwoord was kort en bondigen luidde aldus: „Neen, ik ben een Duitsch vorst." Nu meen ik, dat, zelfs wanneer de Duitsche vorsten niet zoo hooghartig waren, de stemming in Duitschland van dien aard is, dat zij gedwongen zouden zijn hun pligt te doen. Hoewel er in Duitschland ten aanzien van duizende zaken verschil van meening bestaat, is er toch ééne zaak waaromtrent alle Duitschers 't eens zijn. Men moge zich verzekerd houden dat alle Duitschers er mede zullen instemmen, wanneer men zegt dat de Franschen nooit of nimmer den Duitschen Rhijn zullen krijgen.

„Van den vrede van Campoformio in 1796 tot den vrede van Villafranca is het steeds een karakteristiek merkteeken van de Bonapartistische vredesverdragen geweest, dat het doel er van niet alleen op de betrekkingen der oorlogvoerende mogendheden gerigt was, maar zij ook voorbedachtelijk er naar streefden om de belangen der onzijdige en bevriende mogendheden op te offeren. Dit was het geval te Villafranca. Het plan van den Keizer der Franschen was om met den Keizer van Oostenrijk een vrede te sluiten, ten gevolge van welken Napoleon aan Frans II Lombardije wilde laten en dezen verleiden om dat land tot prijs voor het verraden zijner Duitsche bondgenooten aan te nemen. Waarom is Europa van het een tot het ander einde vol oorlogsgeruchten? Frankrijk is, zoo ver mij bewust, met geen eenen Staat in twist, noch met België, noch met Pruissen, noch met Mecklenburg, noch met Saksen, noch met Denemarken, noch met Beijeren, noch met Sardinië; en evenwel is er geen dier Staten, welks gebied niet door de in Europa verspreide geruchten bedreigd wordt. 't Is een openbaar feit dat langs Frankrijks Oostgrens Fransche agenten ijverig aan 't werk zijn om de bewoners der naburige landen tot een aanstaande verandering van Regering voor te bereiden. Ik bezit een brief van een waarheidslievend en aanzienlijk man, in een dier bedreigde streken woonachtig — in vertrouwen wil ik hem aan hen, die aan deze diskussiën deel nemen, noemen — in welken brief van een zamenkomst tusschen hem en een dier Fransche agenten gesproken wordt. De agent schrijft: „Er is geen land dat Frankrijk niet in zijne magt heeft; geen land dat niet op eenigerlei wijze aan een binnenlandsche kwestie lijdt, die een steunpunt tot vijandelijke handelingen aanbiedt." „In Pruissen is 't de Deensche kwestie en de vijandigheid der kleinere Staten, in Oostenrijk Hongarije, in Rusland de lijfeigenschap, in Engeland — in Engeland," (de redenaar zwijgt bij dit woord veelbeteekenend, en een afgevaardigde roept uit: Ierland! Ierland!) — „Het Huis schijnt verwonderd dat ik bij het noemen van Engeland een pauze neem. Om nu de waarheid te zeggen, noemde de Fransche agent, als de reden, waarom zijne regering eenige hoop ten aanzien van Engeland voedde, een zekeren achtenswaardigen heer, een lid van dit Huis. (Den naam! den naam!) — Wijl hij niet tegenwoordig is, acht ik het gepast hem niet te noemen.

„Ik behoef overigens niet aan te merken dat de Fransche agent eigenlijk niet wilde zeggen, dat bewust parlementslid in een of ander kabaal was gewikkeld, maar dat diens politiek van een aard was om den Keizer der Franschen veel genoegen en tevredenheid te geven. Nu vraag ik: Waarom wordt Europa in zulk een ongerustheid gehouden? Daarop antwoord ik: De reden er van ligt in Frankrijks inwendigen toestand. Die toestand is zóó, dat de beheerscher van dat land volstrekt gedwongen is de aandacht van het Fransche volk van de binnenlandsche aangelegenheden af te trekken, door ze op het buitenland te vestigen."

— De heer Eugène Delaporte, de direkteur der orphéonisten, klaagt in de dagbladen over de ongastvrijheid van den logementhouder J. R. Williams alhier, omdat hij hem, wegens het niet voldoen der kosten van huisvesting, in de gijzeling had doen zetten (waaruit hij sedert tegen borgtogt is ontslagen). De heer Williams verklaart van zijn kant in de dagbladen, dat hij eerst nadat alle andere middelen vruchteloos waren geweest, tot dien uitersten maatregel heeft moeten overgaan, ten einde betaling te erlangen.

— De tot 30 Junij loopende dagbladen van New-York zijn opgevuld met bijzonderheden van den togt des *Great Eastern*. De *New-York Herald* heeft 20 kolommen daaraan gewijd. Op den 26sten stonden duizende personen langs de kade het op stroom liggende monsterschip aan te staren. Binnen weinige dagen zoude het publiek aan boord worden toegelaten.

Het schip was ruim een dag later te New-York aangekomen dan men had verwacht en zulks doordien de uit het Noorden afkomende ijsbergen het raadzaam maakten, om de meest mogelijke voorzigtigheid in het varen in acht te nemen.

— De *North China Herald* deelt berigten mede uit Japan, waarin gemeld wordt dat de regent van het rijk, die, gelijk men zich zal herinneren, door eene bende aanhangers van den prins van Milo op 24 Maart ll. werd aangevallen, wel degelijk bij die gelegenheid is vermoord. De Japansche autoriteiten hebben getracht zijn dood geheim te houden en zeiden dat hij slechts gevaarlijk gewond was. Sedert deze moordaanslag zijn 10,000 aanhangers van den regent, uit zijne uitgestrekte domeinen, te Jeddo aangekomen; zij zijn allen goed gewapend en ten strijde uitgerust. Hier verdient opgemerkt te worden dat in Japan alleen wapenrustingen gedragen worden als plan op een oorlog bestaat. Zulk eene wapenrusting is van staal en bestaat uit helm, vizier, borst-, arm- en rugplaten en is zeer zwaar.

Te Jeddo werden elken avond de woningen der vreemden gezanten naauwkeurig onderzocht, of er ook vreemdelingen of ligt brandbare stoffen in verborgen zijn met het doel de gebouwen in brand te steken.

Men vermoedt dat de agenten van den prins van Milo ook den Japanschen bediende van den Britschen gezant in der tijd vermoord hebben. Die gezant zelf, de heer Alcock, wordt door de Japanners gevreesd, maar niet bemind.

De goeverneur van Yokuhama heeft aan de vreemdelingen eene lijst gevraagd van al de vuurwapenen, die zij kunnen missen, met het doel die voor 't goevernement aan te koopen. Gedurende de laatste maanden zijn de troepen herhaaldelijk in het gebruik van vuurwapenen geoefend.

DUITSCHLAND.

WEENEN, 14 Julij. De *Donau-Zeitung* weêrspreekt het berigt, vermeld in de *Indépendance belge* van 10 dezer, en door andere bladen overgenomen, betreffende onderhandelingen tusschen Pruissen en Oostenrijk en vooral omtrent eenige koncessiën, welke volgens dat berigt door den Oostenrijkschen gezant te Baden-Baden zijn aangeboden.

BERLIJN, 14 Julij. De *Ost-Deutsche post* berigt uit eene goede bron vernomen te hebben, dat de Sardinische Regering hare gezantschappen in Duitschland zal opheffen, en slechts een gezant te Berlijn behouden zal, die last heeft aan de overige hoven van Duitschland zaakgelastigden te benoemen.

— Het goevernement heeft besloten een oorlogschip benevens eenige transportvaartuigen naar de Napelsche wateren te zenden, ten einde in geval van nood, de Pruissische onderdanen en hunne eigendommen te Napels te beschermen. Het bevel tot uitrusting dezer schepen, is reeds naar Dantzig gezonden.

— Aan de *Neue Preus. Ztg.* wordt uit Parijs geschreven, dat de staatkundige sfeer geheel veranderd is en men hoopt dat de Keizer zal trachten aan het drijven in Italië een einde te maken, en voorwendsels tot oorlog te vermijden.

Men wil zelfs dat graaf Walewsky weder minister van Buitenlandsche Zaken zal worden. De *Siècle* en *Opinion* te Parijs steken nog steeds de krijgstrompet, maar de pers in het binnenland verklaart zich tegen het Garibaldismus, en drukt den wensch naar een duurzamen vrede uit.

Eveneens spreekt eene kommissie van het Wetgevend Ligchaam in haar berigt over het budget-wetsontwerp. „Vrede, duurzame vrede," is daarin het derde woord.

ITALIE.

NAPELS, 10 Julij. Uit Palermo wordt van 9 dezer gemeld, dat nabij Messina een hardnekkig gevecht heeft plaats gehad tusschen de troepen onder den Napelschen kolonel Bosco en de voorhoede der Sicilianen. *Cosenz* heeft een millioen lire en vele wapens aangebragt. Een ander stoomschip heeft 57 stukken geschut aangevoerd. Garibaldi heeft Baghera doen omsingelen en den [illegible]

denaar doen gevangen nemen van den kolonel Puglisi. De Britsche schout-bij-nacht Mundy is naar Napels vertrokken. Er blijven voor Palermo nog bijna niets dan Sardinische schepen.

TURIJN, 11 Julij. De *Contemporaneo*, het bekende blad der oppozitie, is te Florence weer verschenen. De hoofdredakteur San Pole verklaart in het laatste Nommer, dat hij voor zijne persoonlijke veiligheid geladen pistolen bij zich draagt.

— Uit Florence wordt gemeld dat de hooge prijs der levensmiddelen het volk verbittert. Hierbij komt nog dat de invoering van het tiendeelig frankenstelsel de prijzen nog meer zal doen rijzen. De Toskaansche munt was de Lira = 84 centiemen Piemonteesch.

Men mompelt van eene demonstratie, welke op den dag der invoering van de nieuwe munt zal plaats vinden." Te Modena en Bologna zag men in de verleden week reeds volksoploopen wegens de duurte van aardappelen, eijeren en vleesch. In laatstgemelde stad duurde de wanorde drie dagen.

PRIJS-COURANT DER EFFEKTEN.

		14 JULIJ 4½ u.		gebl.
Amsterdam, Thesaurie	5 pCt.	105¾	a	
Nederl. Bank	4 "		"	
Nederl., Werkel. Schuld	2½ "	63 15/16	" 64	64
Dito Dito	3 "	76½	"	
Dito Dito	4 "	98 13/16	"	
Oost-Ind. Leening	4 "	97 7/16	"	
Amortisatie-Syndikaat	3½ "	93½	"	
Handelmaats. op rescontre	"	134¼	" 134½	134½
Dito à Kontant	4½ "		"	
Dito Leening 1838	4 "		"	
Aand. Holl. Spoorweg			"	
Leening idem	4½ "		"	
Rijn dito	4½ "		"	
Belgie, Cert. Adm. Belg. Bk.	2½ "		"	
Dito bij *Rothschild*	2½ "		"	
Frankrijk, Certifikaten	3 "	63¾	"	
Spanje, Obligatiën	1¾ "	39⅝	" 39¾	39⅝
Dito	3 "		"	
Dito Binnenlandsch	3 "	48 1/16	" 48⅜	48⅛
Amortisabie-Schuld		20	" 20⅛	20⅛
Dito Coupons			"	
Portugal, Obligatiën	3 "	44⅜	" 44 7/16	
Dito 1856/1859	3 "	42 7/16	" 42½	42 7/16
Dito Uitgestelde			"	
Rusland, Obl. bij *Hope* & C°	5 "	102¼	"	
Dito dito 1828/29	5 "	100⅞	" 101	100⅞
Certif. dito 1831/33	5 "		"	
Dito dito 1840	4 "	80¾		
Dito Origin. 2e en 4e Leen.	4 "	81½		
Dito dito 5e	4 "			
Dito 5de Serie	5 "	88¾	"	
Dito 1855, 6de Serie	5 "	97 15/16	" 98	97 15/16
Dito Adm. te Hamburg	5 "		"	
Dito te Londen	5 "		"	
Dito dito	4½ "	91	"	
Dito dito	3 "	62⅛	"	
Inschrijv. in Assign.	6 "		"	
Certifikaten van dito	6 "		"	
Spoorweg-Aktiën	5 "		"	
Dito volgefourneerde	5 "	212¼	" 213	212½
Hypotheek	4½ "		"	
Polen, Aandeelen 1835 fl. 500	f	160¼	"	
Obligatiën	4 pCt.	80	"	
Pruissen, Obligatiën	4½ "		"	
Dito 1859	5 "	103⅛	"	
Aandeelen 1854	3½ "		"	
Oostenrijk, Obl. bij *Goll* & C°.	5 "		"	
Dito dito	4 "	49½	"	
Dito Metalliek	5 "	52⅛	" 52⅜	52⅛
Dito dito	2½ "	28⅛	" 28 3/16	28 3/16
Dito Rente Amst.	5 "	75	"	
Dito Nationale 1854	5 "	59⅛	" 59⅜	59⅜
Weener Bank-Aktiën	f	780	"	
Dito Aand. fl. 250, 1839	"		"	
Dito dito " 250, 1854	4 pCt.	226	"	
Fr. Oost. Spw. Obl. bij *Hope*	3 "		"	
Beijeren, Spoorw. Aandeelen			"	
Napels, Cert. bij *Lam.* & *B.*	5 "		"	
Dito bij *Rothschild*	5 "		"	
Denemarken, Oblig. te Londen	5 "		"	
Dito	3 "		"	
Braz. Geldl. 1824 van £ 100	5 "	97	"	
Dito 1839 " £ 100	5 "		"	
Dito 1843 " £ 100	5 "		"	
Dito 1852	4½ "		"	
Dito 1858	4½ "		"	
Sardinie,	5 "		"	
Dito Geldleening 1854	4½ "	90	"	
Dito Fransche			"	
Ecuador, Oblig. 1855	4 "		"	
Venezuela, Obligatiën	3 "	21⅞	"	
Dito	1½ "	11½	"	
Granada, Obligatiën	4 "	13¾	"	
Dito Uitgestelde			"	
Mexico, Obligatiën	3 "	20⅜	" 20 7/16	
Amer. Amst. Ph. *Hope* & C°. Lr. A.	f		"	
Dito dito " B.	"		"	
Dito bij *Rothschild*	6 pCt.		"	
Illinois Spoorweg-Aandeelen			"	
Dito Oblig. Constr. Bons.	7 "	85⅜	" 85½	85⅜
Galvest. Spoorweg Oblig.	8 "		"	
Louisiana	5 "	101⅜	"	
Buenos Ayres, Obl. geldl. 1825	5 "	5	"	

Rotterdam, 1860 f 451; Braz. 1860 85¼; N. 4½ pc. Russen 88 15/16.

Behalve in Spaansche fondsen was de handel eenigermate verminderd. Overigens was de markt goed prijshoudend.

Koers van het Geld, Beleening 3 pCt., Prolongatie 3 pCt. Diskonto 3 pCt.

VOORLOOPIG BERIGT DER BEURS van 16 Julij tot 3½ ure.

Nederl. Werkel. Schuld à 2½ pc. 63 15/16; Aand. Handel-Maatsch. 134¾, Spanje, Binnenl. 3 pc. 48¼, Russ. Obl. bij Hope en C°. 5 pc. 102¼, Cert. bij Stieglitz 1855, 6de serie 5 pc. 97⅞, Oostenrijk, Met. 5 pc. 52⅛, dito 2½ pc. 28 3/16, dito Rente Amst. 5 pc. 74⅞, dito Nationale 1854 5 pc. 59 3/16.

HANDELSBERIGTEN.

GRAANMARKT.

AMSTERDAM, 16 Julij.

Tarwe: 128 ℔ b. Poolsche f 355; 130 ℔ o. Zweeds. f 360. Rogge: 126 ℔ Pruissische f 219; 121 ℔ Galatz f 194.

SCHIEDAM, 14 Junij. Rogge. Verkocht: 144/2 ℔ Kunda f 195 kt.; 147/2 ℔ Libau f 200 6/w. — Gerst: 130/2 ℔ Kunda f 182 kt., 113 6/w., 184 3/m.; 131/2 ℔ Windau f 188 6/w., 189 3/m. — Moutwijn f 14,75; Jenever f 20,25; Amst. Proef f 21,50 per Ned. vat zonder fust, zonder de belasting. Spoeling f 0,80 per ketel.

Wisselkoers.

2/m. Parijs	f 55 7/16	2/m. Livorno	f 38½
Zigt "	" 55⅞	" Napels	" 75½
2/m. Bordeaux	" 55⅜	3/m. Petersburg	" 169½
½/m. "	" 55⅝	6/w. Weenen	" 90½
3/m. Madrid	" 240	" Augsburg	" 99
" Cadix	" 241	" Frankfort	" 99¾
" Sevilië	" 237	2/m. Hamburg	" 35
" Bilbao	" 238	Zigt "	" 35⅛
" Lissabon	" 40⅞	2/m. Londen	Fl. 11.62½
" Porto	" 41	Zigt	" 11.70
2/m. Genua	" 46	Rotterdam	⅛

BUITENLANDSCHE BEURZEN.

PARIJS, 14 Julij. 3 pc. Rente 69.05; 4½ pc. id. 97.— Fr.-Oost. Spoorw. 511.—; Credit mobilier 710.—; 3 pc. Spanje 47⅞; 1¾ pc. id. —; Spanje Passive —; Russ. Spoorw. Aktiën —; Rom. Leening —.

LONDEN, 14 Julij. Cons. 93⅜ a —; Braz. 5 pc. —; 3 pc. Mexico 20¾ a —; 4½ pc. Peru 95; 3 pc. id. 73; 4½ pc. id. dollar bonds —; 3¾ pc. Grenada — a —; id. uitgestelde — a —; 2½ pc. Venez. — a —; pc. id. — a —; 3 pc. Port. — a —; 3 pc. Spanje 49⅛ a —; 1¾ pc. id. 39¾ a —; Coupons — a —; Amortis. — a —; 4½ pc. Russen — a —; 5 pc. id. — a —; 2½ pc. Holland — a —; [illegible] — a —; Obligaties [illegible] — a —; Sardinie — a —; Ecuador — a —.

WEENEN, 14 Julij. Met. 5 pc. 70,80; 2½ pc. —.—; Nat. 80.10; Loten 1854 4 pc. —; Bank-Aktiën 846; Noord-Baan-akt. 188; Oostenr. Cred. Loten —; Cred. Anst. 193.—; O. Fr. Spoorw.-akt. 260.—; Lomb. Venetiaans. 154.—; Nieuwe —.—; Wissel op Londen 3/m. 12.62½; Parijs —.—; Frankf. —; Amst. —.—; Goud 26.50; Zilver —.

BERLIJN, 14 Julij. Metalliek 5 pc. 55⅜; Nationale 62⅝; Stiegl. 5de serie 93¾; 6de id. 103⅛; 5 pc. Eng. Russ. 105⅜, Nieuwe 3 pc. 62½; Pruiss. Staats. 4½ pc. 100⅜; id. Nieuwe 5 pc. —; Fr. Oost. Spoorw. —; Credit —, Wissel op Londen 2/m. 6 th. 6.17½, Parijs 78⅞, Hamburg 149⅞, Amst. zigt 140⅞, Weenen 2/m. 77½, Petersburg 3/w. 97⅜.

HAMBURG, 14 Julij. 3 pc. Rusland 60, 4½ pc. id. —, 3 pc. Spanje 45, 1¾ pc. id. 37¾, Vereensb. 98¼, Noord-Duits. bank 81, Mexikanen —, Wissel op Londen 3/m. —.—, Amst. —.—, Diskonto —.

FRANKFORT, 14 Julij. Metalliek 5 pc. 54¼; Nation. 61¼, Cred. Akt. —, Spanje 3 pc. 48, 1¾ pc. 39⅝, Bankakt. —, Wissel op Londen 116½, Weenen 91½, Parijs —, Diskonto —.

SCHEEPSTIJDINGEN.

BINNENGEKOMEN:

TEXEL, 15 Julij. Lange, Sir Robert Peel, Tjilatjap.
HELVOET, 15 Julij. Van Ruiven, Nederland en Oranje, Texel.
BRIELLE, 15 Julij. Prins van Oranje (st.), Duinkerken.

UITGEZEILD:

TEXEL, 15 Julij. Davison, Thames, Sunderland.
HELVOET, 15 Julij. Bordeaux (st.), Bordeaux.
BRIELLE, 15 Julij. Leo (st.), Londen.

RIVIER-VAART.

AMSTERDAM, 16 Julij, in lading naar:

Mannheim. G. Eschert, Delphin.
Manheim. J. Penning, Azia.
Frankfort. A. Joosten, Frankfort N°. 22.
Maintz. G. J. Andres, Maintz N°. 2.
Duisburg. H. v. d. Well, Australia.
Keulen. J. H. Demmer, Cöln N°. 25.
Wezel. G. Bouwmeester, Wilhelmina.
Dusseldorp. Haasters, Niederrhein N°. 9.

AMSTERDAM, 13 Julij, vertrokken naar:

Keulen. G. W. Scholten, Cöln N°. 8.
Wezel. T. Beijer, Wilhelmina.
Dusseldorp. Kuipers, Goede Verwachting.

Rijnhoogte ARNHEM, 14 Julij, 1 el 8 p. 9 duim.
KEULEN, 14 " 8 vt. 11 "

Advertentiën.

(2921) GETROUWD:
J. M. C. BRUNING, van *Leiden*
en
M. T. MENSE, van *Rheine.*
RHEINE, 10 Julij 1860.

(2923) Heden verloste voorspoedig van een welgeschapen *ZOON*, C. A. VAN MUNSTER, geliefde Echtgenoot van
P. DE VOYS.
AMSTERDAM, 15 Julij 1860.
Algemeene kennisgeving.

Heden overleed tot onze innige droefheid, ons hartelijk geliefd jongste Kindje, MARIA CATHARINA FRANCISCA, in den aanvalligen leeftijd van 20 maanden.
AMSTERDAM, J. B. C. HAFKENSCHEID.
14 Julij 1860. M. G. HAFKENSCHEID, *Geb.* PETERS.
(2922) *Eenige kennisgeving.*

(2920) Na tijdig voorzien te zijn van de H. Sacramenten der stervenden, overleed in den ouderdom van bijna 81 jaren, de Wel-Edele Zeer Geleerde Heer J. G. GIESE, Medicyne Doctor.
RAALTE, G. H. T. GIESE.
den 13 Julij 1860. C. R. J. GIESE, Dr.

(2405) J. W. VAN LEEUWEN, Boekhandelaar te Leiden, zal op Woensdag 18 Julij 1860, des namiddags ten 5 ure verkoopen: Eene kleine doch keurige verzameling van **BOEKWERKEN**, over **Godgeleerdheid**, **Geschiedenis**, enz., meerendeels nagelaten door wijlen den Wel-Eerw. Heer N. T. ROMPEL, in leven R. C. Pr. en Kapellaan te Amsterdam.
De Catalogus is op *franco* aanvrage gratis verkrijgbaar.

DE ZALF EN PILLEN VAN HOLLOWAY zijn de gezandten der beschaafde zoowel als der onbeschaafde wereld. Men behoeft dezelve slechts te gebruiken om ze te beschouwen als de eenige geneesmiddelen voor alle mogelijke kwalen zoowel in- als uitwendig.
Door het vermeerderd debiet zijn de prijzen als volgt:
Doosjes Pillen à f 0.80, f 1.85, f 3.00, f 6.75, f 13.50, f 20.50.
Potjes Zalf à f 0.80, f 1.85, f 3.00, f 7.05, f 13.85, f 22.95.
Zijn op franco aanvragen à contant te bekomen bij de Heeren ADAMA, Apothekers, Utrechtschestraat, Y. N° 251 en Nieuwendijk, L. N°. 78, als Dépôthouders te *Amsterdam*, bij L. J. GROOTENDORST, dépôthouder te *Utrecht*, G. VERHAART, dépôthouder te *Prinsenland* en bij STRAATMAN, hoofd-dépôthouder te *'s Bosch*, alsmede te *Londen*, Strand 244 *Holloway's Etablishment.* (2367)

Bij den Boekhandel C. L. VAN LANGENHUYSEN is verkrijgbaar:
DE ONSCHENDBAARHEID
VAN DEN
KERKELIJKEN STAAT,
door
S. V. d. A. [illegible]
[illegible]

KERKELIJKE GESCHIEDENIS
VOOR
ROOMSCH-KATHOLIEKEN,
BEWERKT DOOR
H. J. SONJEE,
R. K. Pastoor te Noordwijk.
(MET BISSCHOPPELIJKE GOEDKEURING.)
Prijs Eerste Deel f 2.90. Tweede Deel f 2.15.
Derde Deel, (Eerste gedeelte) f 2.10.
Het 3e deel beginnende met het zevende tijdvak, het jaar 1517, *de Groote Scheuring door Luther*, wordt om de uitgebreidheid in twee afleveringen uitgegeven.

Amsterdam, bij C. L. VAN LANGENHUYSEN Drukker en Uitgever.